

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl dne 28.12.2012 v trestní věci obviněného [Jméno obviněného A], nar. [Datum narození obviněného A], trvale bytem [Adresa obviněného A], fakticky bytem [Adresa obviněného A] stíhaného pro přečin podle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

takto:

Podle § 314c odst. 1 písm. a), § 188 odst. 1 písm. c), § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu **se zastavuje trestní stíhání obviněného [Jméno obviněného A] pro skutek, v němž je obžalobou spatřován přečin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, a kterého se měl dopustit tak, že**

jako jediný jednatel společnosti [právnícká osoba A] IČ [IČO], se sídlem [adresa], vědom si, že tato společnost prodala společnosti [právnícká osoba B], IČ [IČO], se sídlem [adresa], nákladní přívěs tov. značky JINOS 750 VIN [VIN kód], registrační značky [SPZ], s nástavbou pro umístování reklam a že tento není majetkem společnosti [právnícká osoba A], přesně nezjištěného dne od 25. 11. 2011 do 14. 12. 2011 vydal zaměstnancům společnosti [právnícká osoba A] příkaz k odtažení zmíněného přívěsu z pozemku [adresa, okres Český Krumlov], do skladu společnosti [právnícká osoba A] v [adresa], přičemž na základě tohoto příkazu zaměstnanci společnosti přesně nezjištěného dne počátkem měsíce prosince 2011 přívěs odtáhli do obce [adresa], kde jej odstavili v blízkosti silnice [hodnota] a odtud jej následně odtáhli do skladu společnosti [právnícká osoba A] přesně nezjištěného dne počátkem měsíce ledna 2012; skutečného vlastníka přívěsu se ani nepokusil zjistit, kontaktovat a sdělit mu, kde se jeho přívěs nachází a takto si zjednal možnost nakládat s ním výlučně jako jeho vlastník s vyloučením možnosti skutečného vlastníka společnosti [právnícká osoba B], zjistit, kde se jeho přívěs nachází; přívěs vydali zaměstnanci společnosti [právnícká osoba A] až na výzvu Policie ČR dne 19. 1. 2012,

popsaným jednáním tak poškozené společnosti [právnícká osoba B], IČ [IČO], se sídlem [adresa], způsobil škodu odcizením přívěsu ve výši 47.600,- Kč a odcizením 2 ks reklamních plachet ve výši nejméně 7.200,- Kč, tj. celkem 54.800,- Kč.

Odůvodnění:

Dne 13.11.2012 podala státní zástupkyně u podepsaného soudu obžalobu na obviněného [Jméno obviněného A] pro skutek popsany shora ve výroku tohoto usnesení. Jednání bylo kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku.

Podle § 314c odst. 1 písm. a) trestního řádu samosoudce obžalobu předběžně neprojednává, přezkoumá je však z hledisek uvedených v § 181 odst. 1 a § 186 trestního řádu. Podle výsledků přezkoumání může samosoudce učinit některé z rozhodnutí uvedených v § 188 odst. 1 písm. a) až f) trestního řádu.

Podle § 188 odst. 1 písm. c) trestního řádu po předběžném projednání obžaloby soud zastaví trestní stíhání, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 172 odst. 1 trestního řádu.

Podle § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu státní zástupce zastaví trestní stíhání, není-li skutek trestným činem a není důvod k postoupení věci.

Po prostudování spisového materiálu soud dospěl k závěru, že v obžalobě popsané jednání obviněného [Jméno obviněného A] nevykazuje znaky zažalovaného ani jiného trestného činu. Toto jednání nenese typické znaky krádeže. Na základě shromážděného důkazního materiálu nelze uzavřít, že byly naplněny znaky skutkové podstaty trestného činu krádeže. Přes poměrně

rozsáhlé dokazování (shromažďování důkazů) v přípravném řízení a následně i doplnění před soudem po podání obžaloby, přetrvávají o vině obviněného [Jméno obviněného A] pochybnosti a není zde předpoklad, že tyto by mohly být odstraněny v hlavním líčení. Jedním z nejpodstatnějších důkazů, který byl předložen obhajobou, je zápis z porady [právnícká osoba A] ze dne 28.11.2011 (č.l. 87). Tímto dokumentem obviněný dokládá své tvrzení, že současně s pokynem k odvozu carbillboardu uložil zodpovědné zaměstnankyni [jméno FO], aby zjistila majitele této věci, zkontaktovala jej a informovala o uskladnění. Svědkyně [jméno FO] byla policií v přípravném řízení vyslechnuta a evidentně nevypovídala účelově jen ve prospěch obviněného. Opakovaně uvedla, že si na jeho pokyn, aby zjistila vlastníka přívěsu a kontaktovala jej, nevzpomíná (zároveň to však ani nevylučuje). Na druhé straně však potvrdila autenticitu předmětného zápisu č.l. 87 a totéž učinily ve svých výpovědích i svědkyně [jméno FO] a [jméno FO]. Nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro závěr, že zmíněný zápis z porady je falsum. Velmi podstatné jsou dále doklady č.l. 136-139 a zpráva PČR OO [adresa] č.l. 258-259. Z nich je evidentní, že „odcizená“ věc nebyla v areálu společnosti obviněného vypátrána policií, nýbrž on sám tuto skutečnost policii oznámil. Společnost obviněného byla Policií ČR OO [adresa] požádána o vyjádření k hodnotě daného přívěsu, přičemž bylo popsáno, o jaký konkrétně se jedná a kde byl umístěn. Obviněný pak sám v reakci na to zaslal policii odpověď, že tento přívěs nebyl odcizen, že jej má ve svém skladu a dobrovolně jej policii vydal. Z výpovědí svědků [jméno FO] a [jméno FO], o jejichž věrohodnosti též nevznikají žádné pochybnosti, vyplývá, že předmětný přívěs nebyl na místě činu v [adresa] nijak zajištěn a již v této době na něm chyběly registrační značky. Během transportu zanechali přívěs podle pokynů nadřízených v [adresa], neboť z tohoto místa odváželi jiný přívěs na jiné místo. U hlavní komunikace mezi Českým Krumlovem a Českými Budějovicemi (velmi frekventovaná, kde byl všem na očích) pak zůstal stát delší dobu. Ani tato skutečnost příliš nenasvědčuje úmyslu obviněného „přisvojit si cizí věc“. Nejen z výpovědi obviněného, ale i svědkyně [jméno FO] a částečně svědků [jméno FO] a [jméno FO], se podává, že obviněný po vydání pokynu k odtahování přívěsu se dále nijak nezajímal o to, kde přívěs je, co se s ním stalo, nevydával žádné další pokyny, jak s ním naložit. S ohledem na shora uvedené argumenty a velmi specifické okolnosti případu je třeba konstatovat, že obhajoba obviněného (viz výše) nebyla vyvrácena.

Dále je třeba zmínit fakt, že obviněný již zcela zaplatil náhradu škody, a to ve výši, kterou poškozená společnost požadovala (byť se jednalo o částku vyšší, než jaká by jí v tomto řízení zřejmě mohla být reálně přiznána). I přes „nabízenou“ možnost narovnání ve smyslu § 309 trestního řádu obviněný při jednáních na PMS Český Krumlov setrval na své obhajobě s tím, že se ničeho nezákonného nedopustil. V projednávané věci tedy lze shledat i další podpůrný důvod pro zastavení trestního stíhání obviněného, a to ten, který je uveden v ustanovení § 172 odst. 2 písm. c) trestního řádu. S ohledem na velmi specifické okolnosti činu, způsobený následek, chování obviněného po činu a plnou náhradu škody je zřejmé, že účelu trestního řízení bylo každopádně dosaženo.

Při zohlednění výše uvedených argumentů soud rozhodl tak, že trestní stíhání obviněného [Jméno obviněného A] zastavil. Za stávající situace není odůvodněno jeho postavení před trestní soud.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může obviněný a státní zástupce podat stížnost do 3 (tří) dnů od oznámení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Český Krumlov 28. prosince 2012

JUDr. Ondřej Círek
samosoudce

Toto rozhodnutí ze dne 28.12.2012 č.j. 10T 202/2012-261 nabylo právní moci dne 25.01.2013. Připojení doložky provedla v Českém Krumlově dne 30.01.2013 Markéta Novotná.